

אין סיטואציה או סיכסוך שבית המשפט לא יכול לתת להן פיתרון, אם יש מקרים בהם בית המשפט לא נותן פיתרון, זה לא ביגלל שאין לו פיתרון אלא בגלל שהוא לא רוצה לתת אותו. השופט איילון: יש תחום של התנהגות אנושית שהוא לא למעדה הביטוי העליון של הדמוקרטיה וזסה אותו תחום שאנחנו לא רוצין שאף אחד יתערב בו. לפיו יש לאדם זכויות טבעיות, אף אחד לא נתן לנו אותן ולכן אי אפשר לקחת אותן. השופט איילון אומר שיש זכויות טבעיות כי הוא נברא כאדם. ברק טוען שאם הצד השני לא מכיר בזכויות טבעיות הזכויות האלו לא קיימות. בית המשפט יודע להכיר בזכויות גם אם אין להן הסתמכות בחוק. המושג החשוב במשפט הוא הזכות פס"ד אשיר-חברה א' התחילה לייבא סבונות מטאיואן בצורה של ביונסה והן נמכרו טוב. החברה שיווקה את הסבונות ברשתות כאשר הרשת משווקת את המוצר על שמה. אחרי מספר שנים הייתה ירידה במכירות בכלל שחברה ב' החלה לשווק את אותן סבונות בדיוק.

חברה א' יכולה לטעון:

הפרת סימן מסחר- אם סימן המסחר עוגן לפי החוק יוכל בעלי הסימן לתבוע.(קניינית)

גנבת עין- כשחברה מייצרת מוצר שמזוהה איתה ובאה חברה אחרת ומיצרת מוצר דומה ומטעה את הציבור.(נזיקית)

עשיית עושר ולא במשפט- התעשרות על חשבון אחר(חוזית) העילה החזקה ביותר היא הקניינית(עובדת כלפי כל העולם) אחרי הנזיקית(צד בין מזיק לניזוק) ובסוף החוזית(בין שני צדי החוזה). אין זכות קניינית בלי רישום. אם א' לא כתבה סימן מסחר אז אי אפשר לטעון להפרת סימן. התנאי לגנבת עין זה שיהיה יצרן מזוהה אבל אם אין כזה וכל רשת משווקת את המוצר בשמה אין יצרן אחד.

עשיית עושר ולא במשפט-אם ב' ייצרה סבונים בדיוק כמו של א' סימן שהיא רוצה לעשות כסף על חשבון א' שכן היא בנתה את השוק. בית המשפט המחוזי הוציא צו נגד ב' וקבע שב' ישלם לא' את כל הרווחים שהיו לו. ב' עירער לבית המשפט העליון ובית המשפט קיבל את העירעור בגלל שבית המשפט נתן לא' זכות קניינית ואף אחד לא יוכל לייצר סבונות דומות. אי אפשר על בסיס עילה חוזית לאפשר עילה קניינית. המחוקק נותן הגנה לאדם בפקודת סימני המסחר והאדם לא היה מעוניין בה ולא רשם את הסימן על שמו האחריות היא שלו ואין לפצות אותו. אין לפצות שבית המשפט יפצה על המחדל של א'. אם המחוזי היה נותן אישור לדבר כזה אפשר לשאול למה צריך את פקודת סימן ומסחר.

סיווג זכויות: שופט הוציא נגד אדם צו מעצר. אותו אדם עירער על הצו. ביום הדיון הביאו אותו לבית המשפט. האם של העצור איים על שוטר באקדח שישחרר את אחיו. המאיים נעצר ונשפט. הסתבר שצו המעצר לא היה תקף והעצור היה כלוא שלא כחוק והאח טען שהוא היה חייב לשחרר אותו.

איום-לעשות דבר מסויים שאם האדם לא היה מאוים לא היה עושה אותו.